

Revista Moldovenească de Drept Internațional și Relații Internaționale /
Moldavian Journal of International Law and International Relations /
Молдавский журнал международного права и международных отношений

2015, Issue 3, Volume 37, Pages 77-82.

ISSN 1857-1999

Submitted: 16.06.2015 | Accepted: 15.08.2015 | Published: 07.10.2015

**COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE
THE SCIENTIFIC COMMUNICATIONS
НАУЧНЫЕ СООБЩЕНИЯ**

**COLIZIILE JURIDICE ALE REZILIERII ȘI REZOLUȚIUNII:
CAUZE DE ÎNCETARE ANTICIPATĂ A CONTRACTULUI CIVIL
CONFORM LEGISLAȚIEI REPUBLICII MOLDOVA**

**LEGAL COLLISIONS OF ANNULMENT AND TERMINATION:
CAUSES OF EARLY TERMINATION OF CIVIL CONTRACT
UNDER THE LAW OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA**

**ЮРИДИЧЕСКИЕ КОЛЛИЗИИ АНУЛИРОВАНИЯ И РАСТОРЖЕНИЯ:
ПРИЧИНЫ ДОСРОЧНОГО ПРЕКРАЩЕНИЯ ГРАЖДАНСКОГО ДОГОВОРА
СОГЛАСНО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВУ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА**

CIOBANU Ion* / CIOBANU Ion / ЧОБАНУ Ион
COJOCARU Mihai** / COJOCARU Mihai / КОЖОКАРУ Михай

ABSTRACT:

**LEGAL COLLISIONS OF ANNULMENT AND TERMINATION:
CAUSES OF EARLY TERMINATION OF CIVIL CONTRACT
UNDER THE LAW OF THE REPUBLIC OF MOLDOVA**

The nature of civil law branch guarantees inclusively the possibility of contracts anticipated detachment, that being valid ended, generated afterwards a juridical pathology. In this meaning, we remark the fact that depending on the contract's type, anticipated demand is named a resolution or a cancellation. In fact, these two concepts form a single civil-legal institute. Thus, it is an unnatural phenomenon that an institution changes the naming and effects but remains the same.

Keywords: nullity, the principle of retroactivity, nullity effects, legality principle.

JEL Classification: K33, K12, F53.

* **CIOBANU Ion** – Doctor în drept, lector superior, Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți (Bălți, Republica Moldova); / **CIOBANU Ion** – Doctor of law, university lecturer at Baltzy State University „Alec Russo” (Baltzy, The Republic of Moldova); / **ЧОБАНУ Ион** – Кандидат юридических наук, старший преподаватель Бельцкого государственного университета им. «Алеку Руссо» (Бельцы, Республика Молдова).

** **COJOCARU Mihai** – Magistru în drept, lector universitar, Institutul Nistean de Economie și Drept (Bălți, Republica Moldova); / **COJOCARU Mihai** – Master of law, university lecturer, Dnestrian Institute of Economy and Law (Baltzy, The Republic of Moldova); / **КОЖОКАРУ Михай** – Магистр права, преподаватель, Днестровский институт экономики и права (Бельцы, Республика Молдова).

РЕЗЮМЕ:

**ЮРИДИЧЕСКИЕ КОЛЛИЗИИ АНУЛИРОВАНИЯ И РАСТОРЖЕНИЯ: ПРИЧИНЫ
ДОСРОЧНОГО ПРЕКРАЩЕНИЯ ГРАЖДАНСКОГО ДОГОВОРА СОГЛАСНО
ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВУ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА**

Предписательный характер ветви гражданского права гарантирует возможность раннего аннулирования контрактов, которые будучи заключенными в законном порядке, повлекли в дальнейшем юридическую «патологию». В данном смысле отмечаем то, что в зависимости от типа контракта, досрочном расторжении названо либо расторжение, либо аннулирование, несмотря на то, что по сути эти два концепта формируют единый гражданско-юридический институт. Таким образом, является неестественным явлением, чтобы институт, который меняет название и эффекты остался всё-таки тем же самым институтом.

Ключевые слова: *недействительность, принцип ретроактивности, последствия недействительности, принцип законности.*

JEL Classification: K33, K12, F53.

УДК: 341.9, 341.924, 341.983.42.

REZUMAT:

**COLIZIILE JURIDICE ALE REZILIERII ȘI REZOLUȚIUNII: CAUZE DE ÎNCETARE
ANTICIPATĂ A CONTRACTULUI CIVIL CONFORM LEGISLAȚIEI REPUBLICII MOLDOVA**

Caracterul dispozitiv al ramurii dreptului civil garantează inclusiv posibilitatea desfacerii anticipate a contractelor care, fiind încheiate valabil, au generat, ulterior o „patologie” juridică. În acest sens relevăm faptul că, în funcție de tipul contractului, desfacerea anticipată este denumită fie rezoluțiune, fie reziliere, deși, în fond, aceste două concepte formează o instituție juridico-civilă unitară. Astfel, este un fenomen nefiresc ca o instituție care își schimbă denumirea și efectele să rămână, totuși, aceeași instituție.

Cuvinte cheie: *nulitate, principiul retroactivității, efectele nulității, principiul legalității.*

JEL Classification: K33, K12, F53.

CZU: 341.9, 341.924, 341.983.42.

Fiecare contract civil în funcție de regimul juridic conferit de către legislație sau de către părți, presupune diverse efecte juridice, toate ele stabilind, atât un rezultat material, cât și un comportament concret al părții asupra căreia se referă acest efect.

În afară de momentele stabilite de contracte, în unele cazuri, legislația stabilește alte efecte decât cele stipulate în contracte și anume apariția cauzelor care pot genera încetarea anticipată a contractelor civile, valabil încheiate.

În consonanță cu prevederile legislației Republicii Moldova, sunt stabilite două cazuri speciale de încetare anticipată a contractului: rezilierea și rezoluțiunea contractului civil.

Potrivit prevederilor art. 733 CC, contractul nu poate fi altfel rezolvat, reziliat sau revocat decât în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților.

Astfel, relevăm faptul că rezoluțiunea și rezilierea sunt două cauze de încetare anticipată a

contractului care intervin în situația neexecutării culpabile de către o parte contractantă a obligațiilor derivate din încheierea respectivului contract.

*Rezoluțiunea*¹ constituie încetarea efectelor unui contract cu efecte retroactive, pentru trecut, care sunt datorate neexecutării culpabile a obligațiilor de către una din părțile contractului sinalagmatic². Tradițional în literatura de specialitate rezoluțiunea este aplicată cazurilor de neexecutare a contractelor, însă practica încheierii contractelor cunoaște aplicarea procedurii analogic cu rezoluțiunea, dar care nu poate fi desemnat în categoria revocării, având în vedere chiar și faptul, că revocarea este caracteristică doar uneia din părțile contractuale. Deseori în

¹ Cod civil al Republicii Moldova Nr. 1107 din 06.06.2002. În: Monitorul Oficial Nr. 82-86 din 22.06.2002, art. 734-746.

² Stoica V. Rezoluțiunea și rezilierea contractelor civile. București: Editura ALL, 1997. p. 11.

practică aceste efecte sunt confundate cu revocarea contractului, iar ce este mai rău - cu nulitatea acestuia. Aceasta are loc, cel mai des, datorită efectelor pe care le produce rezoluțiunea. Astfel precum și în cazul nulității rezoluțiunea, de asemenea presupune restituirea tuturor prestațiilor executate de până la încheierea contractului, însă comparativ cu nulitatea, rezilierea constituie un efect al contractului valabil încheiat.

*Rezilierea*³, constituie încetarea unui contract cu efecte pentru viitor, care se datorează neexecutării culpabile a obligațiilor de către una din părți la contractul de executare succesivă. În comparație cu rezoluțiunea, care se aplică și contractelor de executare instantanee și are efecte retroactive, rezilierea se aplică contractelor de executare succesivă și are efecte doar pentru viitor, toate efectele produse până la momentul inducerii rezilierii, rămânând a avea valoare juridică. Ca și în cazul rezoluțiunii, rezilierea poate fi indusă nu numai către cazurile de neexecutare a obligațiilor contractuale. Aceasta poate apărea ca efect și în cazul executării corespunzătoare a contractului, dar la expunerea voinței părților. În asemenea caz este vorba despre rezilierea voluntară⁴, care, mai menționăm, este necesar de a o deosebi de revocare a contractului.

Sub aspect terminologic ținem să menționăm faptul că conform opiniei autorului T. Genicon⁵ constatăm că rezoluțiunea și rezilierea sunt două instituții, care, într-un anumit fel, sunt cuprinse într-o singură instituție. Atunci când contractul este unul cu executare succesivă, restituirile prestațiilor anterioare nu trebuie, ca regulă, să aibă loc, se spune deci că rezilierea are efecte doar pentru viitor. Instituția rezoluțiunii, așadar, își schimbă denumirea în „reziliere”. Prin urmare se generează un fenomen straniu ca o instituție care își schimbă denumirea și efectele să păstreze, totuși, integritatea rămânând aceeași instituție.

Privitor la etimologie relevăm faptul că conceptul de rezoluțiune se trage din franțuzescul „*resolution*”, care provine de la latinescul *resolutio* însemnând „acțiune de denunțare”, „dezagregare, descompunere”. Pe când rezilierea

(în franceză, *résiliation*) provine de la latinescul *resiliere* însemnând „a sări în urmă”, „a reveni la pașii săi”, „a pleca de la”.

Prin urmare, se creează o confuzie terminologică, care este adâncită și prin regimul juridic a acestor două cauze de încetare anticipată a contractului civil. În acest context ținem să menționăm faptul că, este posibil ca rezoluțiunea să nu producă efectul de restituire a prestațiilor, de exemplu, dacă prestațiile au devenit imposibile și în această situație părțile își datorează despăgubiri reciproce, care se compensează și astfel ele sunt eliberate de contract. Totodată, art. 748 CC contemplă rezilierea având ca efect restituirea prestațiilor anterioare în care creditorul nu poartă nici un interes (de exemplu, o haină prost croită, într-un raport de antrepriză).

Astfel, se constată situația juridică prin care se prezumă că, neexistența faptului restituirii prestațiilor nu este temei de a constata, în cazul respectiv, că a intervenit o reziliere și nu o rezoluțiune; același lucru este valabil în raport cu rezilierea care are efectul restituirii.

În acest sens ne raliem opiniei autorului francez Genicon⁶ care vede un avantaj în unificarea terminologiei referitoare la aceste două cauze de încetare anticipată a contractului civil, pentru a indica că rezoluțiunea și rezilierea constituie una și aceeași instituție. Or, în accepțiunea sa, „rezoluțiunea” ar putea îngloba ambele concepte, și, va avea efecte diferite, în funcție de tipul contractului.

În continuare, cel mai recent proiect de codificare a dreptului privat european, DCFR (Draft Common Frame of Reference)⁷ utilizează termenul generic englezesc de *termination* – tradus în franceză ca *résolution* – fără a uzita un termen pentru reziliere și fără măcar a-i dedica rezilierii careva prevederi speciale în acest sens.

Diferența terminologică (și efectele diferite pe care, de principiu, le produce rezoluțiunea și rezilierea) duce la abordări contradictorii în practica judiciară autohtonă și la interpretări neuniforme a acestor două fenomene juridice civile. În acest context putem aduce și exemple,

³ Cod civil al Republicii Moldova Nr. 1107 din 06.06.2002. În: Monitorul Oficial Nr. 82-86 din 22.06.2002, art. 747-748.

⁴ Stoica V. *Op. cit.*, p. 17.

⁵ Genicon T. *La résolution du contrat pour inexécution*. Thèses. Tome 484. Paris: L.G.D.J., 2007. p. 18.

⁶ *Ibidem*.

⁷ Christian von Bar, Clive Eric M., Schulte-Nölke Hans et al. *Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law Draft Common Frame of Reference (DCFR)*. Munich: Sellier, European Law Publishers, 2009. v + 642 p.

așadar, într-o cauză⁸ privind neexecutarea contractului de antrepriză în construcții, beneficiarul inițial a solicitat rezilierea contractului. Ulterior, având intenția de a cere restituirea prețului lucrării executate defectuos, reclamantul și-a modificat pretenția din declararea rezilierii în declararea rezoluțiunii. Instanța de fond și CSJ a RM, ca instanță de recurs, nu au ridicat nici o obiecție față de o asemenea pretenție, și, în fapt, au dispus restituirea prețului beneficiarului și au permis antreprenorului să ridice toate materialele din lucrările deja executate.

Considerăm că în speța dată ceea ce s-a omis este faptul că generarea situației de contradicție – rezoluțiunea contractului de antrepriză fiind contract cu executare succesivă – nu era necesară, având în vedere art. 748 alin. (4) al Codului civil al Republicii Moldova, care permite cocontractantului într-un contract cu executare succesivă, care a pierdut interesul în prestațiile primite, să extindă efectele rezilierii asupra prestațiilor anterioare, inclusiv în situația unui raport juridic preexistent. Prin urmare, conchidem faptul că reclamantul, în speța dată urma să modifice temeiul pretențiilor, dar nu natura lor juridică.

Mai mult ca atât, concluzionăm faptul că într-o altă cauză soluționată de către CSJ⁹, s-au menținut hotărârile instanței de fond și de apel, în cauzele civile la cererea de chemare în judecată, care a avut ca obiect rezilierea unui contract de antrepriză în construcție (în speță, ca formă a achiziționării apartamentului în cadrul unui bloc locativ ridicat de antreprenor), depusă de antreprenor, contra clientului care refuza primirea apartamentului, invocând existența viciilor. Astfel, s-a solicitat, iar instanța a dispus „rezilierea contractului de antrepriză cu repunerea părților în situația inițială”, inclusiv s-a dispus restituirea prețului către client, cu reținerea penalității de 10% din suma prețului. De asemeni, în cauza dată, în motivarea hotărârilor instanțele de judecată nu au oferit explicații de ce rezilierea este însoțită de restituție, deși din circumstanțele faptei era evident că, întrucât antreprenorul

solicită restituirea apartamentului, el trebuie să restituie prețul primit.

Ținem să menționăm faptul că aceste pretense omisiuni invocate mai sus, nici într-un caz nu pretinde a fi temeiuri care ar genera suspiciuni asupra netemeinicii sau ilegalității soluțiilor instanțelor de judecată, ci, încă o dată confirmă faptul că aceste două condiții de încetare prealabilă a contractelor civile – rezilierea și rezoluțiunea – se află în colizie, inclusiv sub aspect conceptual și juridico-normativ ceea ce prezumă o necesitate iminentă de a adapta legislația în vigoare la situația dată.

Cu referire la dreptul de reziliere și rezoluțiune și modul de operare a acestor două condiții relevăm faptul că, în situația când creditorul nu cere executarea silită a obligațiilor contractuale, are dreptul la rezoluțiunea sau, după caz, rezilierea contractului, precum și la daune-interese, dacă i se cuvin. Așadar, creditorul are dreptul la rezoluțiunea sau rezilierea contractului numai în situația în care nu solicită executarea silită a obligațiilor izvorâte din contract. Creditorul are dreptul la daune interese numai dacă i se cuvin, adică dacă sunt prevăzute în contractul – izvor al obligației.

Prin urmare, constatăm faptul că, încetarea anticipată a contractelor civile ca aplicabilitate a cauzelor de rezilierea sau de rezoluțiune poate avea loc pentru o parte a contractului, numai atunci când executarea sa este divizibilă. De asemenea, în cazul contractului plurilateral, neîndeplinirea de către una dintre părți a obligației nu atrage rezoluțiunea sau rezilierea contractului față de celelalte părți, cu excepția cazului în care prestația neexecutată trebuia, după circumstanțe, să fie considerată esențială. Ca atare, în cazul încheierii unui contract cu mai mulți debitori, rezoluțiunea sau rezilierea poate avea loc pentru o parte a contractului numai în situația în care executarea este divizibilă, adică numai în situația în care una dintre părți nu și-a îndeplinit obligațiile asumate prin încheierea contractului și prevăzute în cuprinsul acestuia. Totodată, în cazul contractului plurilateral, neexecutarea obligației contractuale de către una dintre părți nu atrage rezoluțiunea în privința celorlalte părți, exceptând situația în care, neîndeplinirea obligației de către una din părți era considerată esențială în funcție de situație. De exemplu, în cazul încheierii unui contract de prestări servicii având ca părți mai multe

⁸ Decizia Colegiului economic lărgit al CSJ din 5 iunie 2008 (dosar nr. 2rae-68/08). [On-line]: www.csj.md (Vizitat la: 03.07.2015).

⁹ Decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al CSJ din 17.02.2011 (dosar nr. 2ra-75/11). [On-line]: www.csj.md (Vizitat la: 03.07.2015).

persoane în calitate de prestator și o singură persoană în calitate de beneficiar, dacă unul dintre prestatori nu își îndeplinește obligația contractuală, ceilalți prestatori fiind, astfel, în imposibilitate de a-și îndeplini obligațiile contractuale, rezoluțiunea contractului va opera și față de celelalte părți (ceilalți prestatori) pentru că îndeplinirea obligației de către unul dintre prestatori era esențială pentru continuarea lucrării de către ceilalți prestatori. Astfel, dacă nu se prevede altfel, dispozițiile referitoare la rezoluțiune se aplică și în cazul rezilierii.

Rezoluțiunea și rezilierea poate fi dispusă de instanță, la cerere, sau, după caz, poate fi declarată unilateral de către partea îndreptățită. Astfel, la solicitarea persoanei îndreptățite, instanța de judecată poate dispune rezoluțiunea sau rezilierea contractului civil. Totodată, rezoluțiunea sau rezilierea poate fi declarată unilateral de către partea interesată fără a solicita acest lucru instanței.

De asemenea, în cazurile anume prevăzute de lege sau dacă părțile au convenit astfel, rezoluțiunea sau rezilierea poate opera deplin drept, însă nici efectele rezilierii nici efectele rezoluțiunii nu pot desființa situațiile juridice a raporturilor de drept preexistente consumate a căror obiect prin consumare a devenit imposibil, ci poate fi stabilită numai o compensare reciprocă între părțile contractante în dependență de întinderea aplicabilității cauzei de reziliere sau cauzei de rezoluțiune după caz. Observăm, că efectele acestor două cazuri de desfășurare anticipată a contractelor civile se suprapun și în esență poartă caractere comune.

Astfel, în contextul ideilor exprimate mai sus concluzionăm că delimitarea dintre efectele rezoluțiunii și rezilierii nu este una fixă nici în Codul civil autohton și nici chiar în practica judecătorească. Or, deciziile judiciare jonglează cu terminologia, pentru ca în final să adopte hotărârile care le consideră juste și echitabile, adeseori ezitând să recurgă la o argumentare completă și explicită din punct de vedere normativ, în sensul argumentării aplicabilității normelor concrete care se referă la rezoluțiune sau reziliere după caz.

În aceste condiții ne raliem opinie autorului Octavian Cazac care susține în acest sens că, s-ar impune cu, titlu *de lege ferenda*, într-o viitoare reglementare, utilizarea unui singur termen (tradițional, rezoluțiune) pentru a desemna

încetarea de către una dintre părți a unui contract neexecutat. Din cercetarea noastră rezultă că mai multe texte de drept comparat deja au recurs la această abordare.¹⁰

În susținerea acestei idei vine și faptul că DCFR folosește conceptul de „*termination*” în ambele cazuri de reziliere și de rezoluțiune, indiferent că se reglementează un contract cu executare imediată în timp ori un contract cu executare succesivă în timp.

Din același motiv, Convenția ONU, în versiunea sa de bază, în limba engleză, a recurs la termenul „*avoidance*”, care nu are sens de rezoluțiune ori reziliere în *common law*.

Distinct de cele enunțate, ținem să menționăm faptul că, în aria aplicabilității rezilierii și rezoluțiunii ca cauze de încetare anticipată a contractelor civile mai apare și o situație de confuzie în tangență cu conceptul revocării confundată deseori cu sintagma „rezoluțiune sau reziliere voluntară” concepțiune care este vehement criticată de autorii de inspirație franceză, utilizând termeni speciali – revocare (atunci când există acordul ambelor părți, ceea ce Codul nostru civil numește acordul de rezoluțiune) sau denunțare unilaterală (când există doar manifestarea de voință a unei părți). Doctrina română, din epoca vechiului Cod civil al României, făcea o paralelă între rezoluțiune și reziliere, pe de o parte, și revocare și denunțare, pe de cealaltă parte. Astfel, revocarea constituie desființarea discreționară, cu efect retroactiv, a unui contract cu executare *uno actu*, pe când denunțarea reprezintă desființarea discreționară, cu efecte pentru viitor, a unui contract cu executare succesivă în timp¹¹.

Astfel, având în vedere oportunitatea și necesitatea utilizării unui singur termen în loc de perechea „rezoluțiune-reziliere”, art. 747 CC nu trebuie să prevadă că rezilierea poate fi aplicată numai în cazul contractelor civile cu executare succesivă în timp, or, această dispoziție are capacitatea de a genera confuzie în cadrul raporturilor contractuale fapt confirmat prin ideile sus-exprimate. Cu titlu de tehnică legislativă, considerăm oportun, în situația dată faptul că,

¹⁰ Cazac Octavian. Instituția rezoluțiunii și rezilierii contractelor: metodă de soluționare a raporturilor contractuale patologice. Teză de doctor în drept. Chișinău, 2013, p. 67.

¹¹ Avram M. Actul unilateral în dreptul privat. Monografie. București: Hamangiu, 2006, p. 240.

Codul civil al Republicii Moldova ar putea, cu succes, așa cum face Codul civil Olandez, Principiile UNIDROIT¹², Principiile Europene și DCFR, să stabilească efectele juridice ale desființării anticipate a contractului în funcție de operațiunea economică concretă afectată de această cauză, și nu să stabilească limitări și clasificări abstracte în privința categoriilor contractelor civile stabilind mai întâi că un contract tot timpul este cu executare imediată în timp sau cu executare succesivă în timp, și că primelor tot timpul li se va aplica rezoluțiunea, iar celor din urmă, rezilierea. Or, colizia juridică a concepțiunilor de reziliere și rezoluțiune impune o dihotomie a acestor două fenomene juridice și excluderea acestei situații va echivala, indiscutabil cu excluderea unui concept care doar joacă rolul de „intermediar” și care nu este necesar ci, din contra afectează procesul de desfășurare normală a raporturilor contractuale.

Or, indiferent de modalitatea în care se produce rezoluțiunea sau rezilierea contractului, efectul acestor operațiuni juridice este acela că respectivul contract este desființat retroactiv (în cazul contractului cu executare dintr-o dată), respectiv încetează pentru viitor (în cazul contractului cu executare succesivă).

Bibliografie:

1. Constituția Republicii Moldova. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.1, 12.08.1994.
2. Cod civil al Republicii Moldova Nr. 1107 din 06.06.2002. În: Monitorul Oficial Nr. 82-86 din 22.06.2002, art. 734-748.
3. Christian von Bar, Clive Eric M., Schulte-Nölke Hans et al. Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law Draft Common Frame of Reference (DCFR). Munich: Sellier, European Law Publishers, 2009. v + 642 p.

¹² The International Institute for the Unification of Private Law; French: Institut international pour l'unification du droit privé - cunoscut în mod obișnuit sub numele UNIDROIT este o organizație interguvernamentală independentă al cărei scop este studiul căilor de armonizare și coordonare a dreptului privat al statelor și grupurilor de state și pregătirea progresivă pentru adoptarea de către diferiții săi membri a unor reguli uniforme de drept privat. UNIDROIT are 59 de membri, incluzând toate statele membre ale Uniunii Europene. Activitatea organizației UNIDROIT constă în principal în elaborarea de modele de lege și uneori de convenții.

4. Decizia Colegiului economic lărgit al CSJ din 5 iunie 2008 (dosar nr. 2rae-68/08). [On-line]: www.csj.md (Vizitat la: 03.07.2015).

5. Decizia Colegiului civil și de contencios administrativ lărgit al CSJ din 17.02.2011 (dosar nr. 2ra-75/11). [On-line]: www.csj.md (Vizitat la: 03.07.2015).

6. Avram M. Actul unilateral în dreptul privat. Monografie. București: Hamangiu, 2006. 366 p.

7. Genicon T. La résolution du contrat pour inexécution. Thèses. Tome 484. Paris: L.G.D.J., 2007. 1035 p.

8. Mămăligă S. Rezoluțiunea, rezilierea și revocarea contractului. În: Ghidul judecătorului în materie civilă și comercială a Republicii Moldova. Instituții selectate. Chișinău: Rolsi Media SRL, 2004, p. 251-271.

9. Cazac Octavian. Instituția rezoluțiunii și rezilierii contractelor: metodă de soluționare a raporturilor contractuale patologice. Teză de doctor în drept. Chișinău, 2013. 224 p.

10. Popa I. Fl. Rezoluțiunea și rezilierea contractelor în Noul Cod civil (I). În: Revista Română de Drept Privat. 2010, nr. 5, p. 105-136.

11. Popa I. Fl. Rezoluțiunea și rezilierea contractelor în Noul Cod civil (II). În: Revista Română de Drept Privat. 2010, nr. 6, p. 82-117.

12. Stoica V. Rezoluțiunea și rezilierea contractelor civile. București: Editura ALL, 1997. 220 p.

Copyright© Ion CIOBANU, Mihai COJOCARU, 2015.

Date de contact / Contacts / Контактные данные

Ion CIOBANU:

Universitatea de Stat „Alec Russo” din Bălți (Bălți, Republica Moldova), MD-3121.

E-mail: ionciobanu1980@gmail.com

Mihail Teodor COJOCARU:

Str. Cehov 31 ap.82 mun. Bălți Republica Moldova, MD-3121.

Telefon fix: (231) 9-40-79

Telefon mobil: 069502923

E-mail: mihcojo@mail.ru